Пам'ятаймо про Україну!

SVOBODA СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

VOL. CIV. No. 3. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 4, 1997. CENTS 75 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СУБОТА, 4-го СІЧНЯ 1997 р. Ч. 3. РІК CIV.

„І щедра була ніч така колядниками, І линула хвала Христові, як колись"

ПРИВІТ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Дорогі наші брати і сестри за кордоном!

Щиро вітаю вас з Новим Роком і Різдвом Христовим!

Прийміть найкращі побажання щастя і здоров'я, успіхів і процвітання, миру і злагоди у ваших серцях і родинах.

Доля розкидала вас по широкому світі, по різних куточках нашої плянети. Але усі ви близькі і рідні нам, бо ми з вами є синами і дочками єдиної неньки — України. І якими б різними не були сьогодні наші повсякденні клопоти, пляни і надії, одну турботу ми маємо спільну, одну плекаємо надію і переслідуємо мету — будуємо вільну, незалежну, квітучу Україну, міцну демократичну европейську державу. Кожен робить у цю справу свій внесок, по-своєму цінний і необхідний.

Для нас є особливо помітною і відчутною ваша діяльність з відкриття України і українців для держав, які стали вам другою батьківщиною, ваше сприяння розвиткові двосторонніх зв'язків, просуванню українських інтересів.

Величезною мірою завдяки вам у цих країнах протягом десятиліть існування „залізної завіси" формувалося доброзичливе ставлення до України і так швидко відбулося визнання її незалежности.

П'ять років, що минули, були важкими. На шляху подолання тяжкої спадщини тоталітарного минулого і труднощів перших кроків становлення народ України постійно відчував підтримку своїх братів і сестер за кордоном. Ви щиро співчували, коли нас спіткали невдачі, допомагали виправляти помилки і раділи нашим перемогам. 1996 рік позначений однією з найвизначніших перемог — прийняттям Конституції України, яка зафіксувала наші здобутки у процесі державотворення, накреслила дальші шляхи його розвитку і стала основним консолідуючим фактором нашого суспільства.

Хочу щиро подякувати вам усім, дорогі земляки в ЗСА і Канаді, Великій Британії і Австралії, Франції і Німеччині, Бразилії і Арґентині, Росії і Польщі, в усіх країнах, на усіх континентах, за вашу підтримку — і ду-ховну і матеріяльну, за вашу щирість, за ваше співпе-реживання за долю України, за вашу активну участь у творенні її майбутнього.

Тож нехай Новий Рік принесе нам усім здійснення мрій і добрих побажань. Щастя і добра у кожну українську оселю.

Веселих свят і гарних буднів.

Щиро, —

Леонід Кучма

І. Тришакіна та І. Мачерко: „З Різдвом".

Ганна Дущак

Коляда

Тихенько падав сніг маленькими зірками, —
Все срібло чарівне трусила темна вись.
І щедра була ніч така колядниками,
І линула хвала Христові, як колись!

Різдво святеє те для мене свято вдвічі,
За зустріч дорогу, даровану мені.
За те, що я змогла дивитись в любі вічі,
І слухать голос той, що чую й уві сні...

А дивна коляда у небеса злітала,
Щоб щастям неземним весь світ заполонить.
А я мою любов в душі своїй благала:
„Не йди! Не йди! Побудь! Ще хвилечку! Ще мить!"

А сніг усе кружляв маленькими зірками,
Все срібло чарівне трусила темна вись.
І щедра була ніч така колядниками,
І линула хвала Христові, як колись...

* * *

О, як люблю! О, як люблю я свято!
Ніхто не зможе так тебе любити!
Від тебе рада я усе прийняти, —
І крихту щастя, і журби багато.

О, світе мій! Тобі повік не знати,
Що, як єдине сонце в дивоколі,
Так ти для мене. Й була б вдячна долі
Не серце лиш, життя тобі віддати.

Душа моя! З тобою зустріч хвилі
Найбільшим Божим даром є для мене.
Рука твоя торкнеться де — священне.
Та хвильки ті, мов птахи, бистрокрилі.

Фолкленди продовжують бути точкою незгод

Лондон. — Міністер оборони Великобританії Майкл Портілло, прибувши у Форт Стенлі, головне місто на Фолклендах, сказав, що його країна „не має наміру іти на поступки перед Арґентиною у питанні контролі над Фолклендськими островами".

М. Портілло підкреслив, що „не може бути й мови про ту чи іншу форму спільного керівництва островами", цими словами офіційно відкинувши недавню пропозицію президента Арґентини Менема, який закликав шукати шлях до спільної англійсько-аргентинської контролі над Фолклендами.

Англійський міністер остеріг, що „оборонна здатність британських військ на Фолклендах й надалі залишатиметься високою". Тепер англійські військові формації на островах становлять 2,000 вояків. За останні 15 років Лондон витратив майже 5 блн. дол. для зміцнення військової структури островів.

У 1982 році між Великобританією і Арґентиною спалахнула війна за Фолклендські острови, під час якої Лондонові вдалося зберегти свою контролю над цією територією у південній Атлантиці. Тим часом Буенос Айрес ніколи не визнавав британської контролі над архіпелагом.

На цей раз Фолкленди знову опинилися в центрі уваги у зв'язку з початком видобутку нафти на їх морському шельфі. Згідно з зі звітами спеціялістів, там знаходяться вийнятково багаті нафтоносні терени, однак більша їх частина, на думку Арґентини, має належати їй, а не Англії.

Хорватія оголосила Дж. Сороса „ворогом держави"

Загреб, Хорватія. — У четвер, 2-го січня, в Хорватії оскаржено та віддано до суду трьох керівників місцевого відділу Міжнародної доброчинної організації спонзорованої американським фінансистом Джорджем Соросом у неплаченні податків.

Виглядає, що оскарження прийшло після кількатижневої інтенсивної нагінки проти Дж. Сороса, що її на конґресі своєї партії у листопаді розпочав хорватський президент Франьо Туджман, називаючи Дж. Сороса „ворогом народу". Тому два тижні зроблено наскок на місцеве бюро Соросом спонзорованої організації „Відкрита спільнота" , де поліція заявила найдено докази „незаконних фінансових трансакцій". Згідно з повідомленням державних засобів масової інформації, прокуратор Загребу звинуватив трьох керівників згаданої організації, директора Кармен Басіч, заступника Срджана Дворніка та книговода Іванку Мартон. Їх оскаржено в отримуванні від грудня 1995 року подвійних платень, одної місцевою валютою та другої долярами, котру не зголошувано до оподаткування. Їхні залеглі податки, згідно з оскарженням, виносять 490,000 дол. Покищо неясно яке покарання чекає оскаржених.

У своїй промові на згаданому конґресі у листопаді хорватський президент сказав, що фундація Сороса „інфільтрує" хорватське суспільство, зокрема в інституціях культури та засобах масової інформації з метою змінити їхніх власників. Він звинуватив Сороса та „ін-ші американські і европей-ські фундації" у під-три-муванні його опонентів.

Дефіцит бюджету вищий від передбаченого у два рази

Київ. — Дефіцит державного бюджету в минулому році сягнув 8.6 блн. гривень, що є в два рази вище від передбаченого, повідомив 2-го січня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на аґентство Ройтерс.

Прем'єр-міністер Павло Лазаренко сказав, що валовий національний продукт (ВНП) падав п'ятий рік підряд і що, згідно з найоптимістичнішими прогнозами, ВНП зможе досягти рівня 1990 року тільки через 11 років.

П. Лазаренко заявив, що заборгованість у платнях не виплачується через „інші зобов'язання". Однак він додав, що Україна виплатила всі нагромаджені борги за ґаз Росії і Туркменістанові.

Прийнято програму розвитку Збройних Сил України

Київ. — Секретар Ради національної безпеки Володимир Горбулін сказав, що рада ухвалила програму розвитку Збройних Сил України до 2005 року, повідомив 2-го січня „ОМРІ Дейлі Дайджест", покликаючись на УНІАН.

За словами В. Горбуліна, програма враховує всі фактори закордонної політики і заснована на фінансових можливостях держави.

Міністер оборони Олександер Кузьмук повідомив, що буде створено три командні управління на зразок Прикарпатської і Одеської військових округ та Північного командування.

Програма передбачає існування нової структури, що складатиметься з мобільних частин швидкого реаґування. Наземні

(Закінчення на стор. 3)

У Львові зруйнували оборонні вали

Джерзі Сити, Н. Дж. (О. К.). — Як подає львівська преса, шанувальники міста не можуть вийти з дива, як необережно ставляться до старинних частин міста саме ті, що займаються в імені заряду міста охороною історичного середовища.

У газеті „Експресу" з 12-го грудня, читаємо, що на вулиці Валовій того місяця зруйновано екскаватором частину оборонної стіни XVI століття, як також біля десять метрів колектора XVIII століття. Все це сталося за згодою охорони історичного середовища при управі міста з приводу впорядкування музею скла у Бернардинському дворику. Рішено, що в музеї треба влаштувати нові публічні туалети, а їх треба було прилучити до міського колектора. Отож, щоб це зробити, екскаватором знівечено частину оборонного валу та колектора.

Археолог Микола Бандрівський ствердив, що там, де треба копати лопаткою і працювати з пензликом, ужито екскаватора, який зруйнував культурний шар міста глибиною п'ять метрів, а на знищеному бездумно терені знайдено кістки — чиїсь тлінні останки і фраґмент ґалереї на мурах. М. Бандрівський пояснює також, що колектор — це неперевершені підземні ходи містом, через які можна продістатися у будь-яку споруду в центральній частині Львова. „Зруйнувати оборонний вал не спромоглися турки й татари, лише ми пішли на це при кінці XX століття, для того щоб зробити туалети", — закінчив свою сумну розповідь М. Бандрівський.

На жаль про цей неоправданий вандалізм пишуть не лише українські газети, але справу підхопила російська преса в ЗСА з відповідними коментарями.

Г. Удовенко відзначив збільшення ролі України в минулому році

Київ. — Міністер закордонних справ Геннадій Удовенко сказав, що головним підсумком минулого року було дальше зростання впливу і авторитету України на міжнародній арені, повідомила 31-го грудня УНІАР.

Виступаючи на пресконверенції в Міністерстві Закордонних Справ, Г. Удовенко заявив, що цьому сприяли такі події, як прийняття Конституції, широке відзначення 5-ої річниці незалежности України, введення гривні. Міністер відзначив, що в економіці спостерігається

(Закінчення на стор. 3)

В Україні

(З інформацій УНІАР)

ЛЮДМИЛУ КУЧМУ ВИЗНАНО ЖІНКОЮ РОКУ

КИЇВ. — Український фонд добра визначив Жінку Року та Чоловіка Року. Почесне звання Жінка Року —1996 присвоєно двом жінкам: дружині Президента України, громадській діячці Людмилі Кучмі та завідуючій київською дитячою світличкою ч.185 Тетяні Жук. Чоловіком Року — 1996 визнано голову правління Національного Банку України Віктора Ющенка, який забезпечив успішне введення національної валюти. Голову Київської державної адміністрації Олександра Омельченка за внесок у розвиток столиці визнано кращим посадником.

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ЗАКУПІВЛЮ ҐАЗУ

КИЇВ. — Державна ґазова компанія України підписала угоду з Узбекістанською державною нафтоґазовою компанією про постачання 7 блн. кубічних метрів ґазу в Україну у 1997 році. Угода передбачає, що Україна розраховуватиметься за отриманий ґаз продуктами харчування, товарами металюрґійної промисловости та автомобілями і тракторами. Українську державну ґазотранспортову компанію створено згідно з постановою Кабінету Міністрів у листопаді 1996 року на основі реґіональних ґазотранспортових компаній "Дніпропетровськтрансґаз", "Донецьктрансґаз", "Львівтрансґаз", "Прикарпаттрансґаз", "Харківтрансґаз", які обслуговують міжнародні нафтоґазопроводи.

ПОДАТКОВИЙ ЗАКОНОПРОЄКТ СХВАЛЕНО

КИЇВ. — Напередодні нового 1997 року Верховна Рада розглянула пакет документів щодо податкової політики, запропонований прем'єр-міністром України Павлом Лазаренком. Під час обговорення всі промовці висловилися за прийняття такого закону, однак багато зауважень викликала стаття 5 законопроєкту, де йдеться про майнове забезпечення податкових зобов'язань. П. Лазаренко прийняв зауваження й погодився внести зміни до п'ятої статті. Довгі дискусії закінчилися ухваленням законопроєкту 236 голосами, за вийнятком ст.5, яку після внесення змін буде знову винесено на розгляд парляменту після 10-го січня.

ЕБРР СПРИЯЄ РЕФОРМАМ

КИЇВ. — Тут відбулося засідання прес-клюбу "Ринкові реформи в Україні", про працю якого поінформував директор Українського представництва Европейського банку реконструкції і розвитку (ЕБРР) Юрій Полунеєв. За його словами, Україна від 1992 року є співзасновницею цієї міжнародної фінансової організації, яка сприяє ринковим перетворенням у 26 країнах Східньої та Центральної Европи і країнах, що виникли після розпаду СССР. На початок 1997 року між Україною і ЕБРР підписано 17 проєктів. П'ять проєктів належать до державного сектора, а 12 — до приватного. ЕБРР фінансує майже 35 відсотків вартости проєкту, запропонованого тією чи іншою країною. Загальна вартість запроваджуваних в Україні проєктів сягає 900 млн. дол., з них 392 млн. дол. Україна отримає від ЕБРР. Готується ще 80 укаїнських проєктів, в тому числі побудова нових енерґобльоків Рівненської та Хмельницької АЕС, які мають компенсувати втрати електроенерґії після остаточного закриття Чорнобильської АЕС у 2000 році. Проте фінансування цих заходів, на думку Ю. Полунеєва, наштовхнеться на великі труднощі, оскільки ЕБРР, надаючи допомогу, серед інших критеріїв, враховує і охорону довкілля.Найближчим часом фахівці мають визначити, чи буде ефективним спорудження двох нових енерґобльоків.

НАДІЇ ПОКЛАДАЮТЬСЯ НА ПОДАТКОВІ СЛУЖБИ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма зустрівся з головами обласних державних податкових інспекцій і сказав, що податкові служби є головним інструментом при формуванні державного бюджету. Саме тому сьогодні їм надано додаткові уповноваження, з якими пов'язано надії поліпшити економічну ситуацію в державі. За словами Президента, в Україні сьогодні практично половина грошової маси неоподатковується і це стало причиною заборгованости з виплатою заробітків і пенсій. "Податкові служби мають організувати працю так, щоб сплата податків бала законом для кожного", - наголосив Л. Кучма.

НА САМИЙ НОВИЙ РІК У середу, 1-го січня, стейти західнього побережжя країни знову потерпіли від природніх нещасть: сніговій, повені, зливних дощів і обвалів грязі. У стейті Вашінґтон люди терплять не тільки від збитків природи, але також і від їх наслідків, бо немає електрики та перервано дороги, що ускладнює ситуацію евакуації чи довозу потрібних конечностей для потерпілих. У Каліфорнії випало 6 інчів дощу впродовж 24-ох годин заливаючи цілі околиці. Досі погода була спричинником 11 смертних випадків і губернатор вашінґтонського стейту Майк Ловрі вже 19 повітів проголосив катастрофічними околицями.

ЗНАВЦІ ТВЕРДЯТЬ, ЩО минулий рік був сприятливим у загальному для економіки країни, хоч мав свої злети та упадки. Тютюнова індустрія пережила важкі хвилини, зламавши свою одностайність у протиставлені всяким нападам і звинуваченням. Летунські лінії потерпіли втрати через трагічні випадки і були змушені об'єднуватися для власного самозбереження, а інші компанії-кольоси намагаються запобігти майбутнім втратам, діляться на менші фірми і зменшують свій робітничий персонал. Одначе виникає питання чи спроможна сама Америка дальше підсилювати світову економіку.

БЮРО СПЕЦІЯЛЬНИХ ІНВЕСТИҐАЦІЙ Департаменту юстиції ЗСА минулого вівтірка, 31-го грудня, знайшло свою наступну жертву в особі 79-річного Майкла Кольнгофера з Кензас Сити. Його звинувачено у затаєнні своєї минувшини при вїзді 1952 року до Америки, а через це і втрату громадянства та можливе видворення з країни. До затаєної минувшини М. Кольнгофера, є звинувачення, що він був вартовим у концентраційних таборах Саксенгавзену і Бухенвальду в часі Другої світової війни. Покищо звинувачений знаходить-ся у Медичному центрі Кензаського університету з перестріленою поліцією ногою. Це наслідок його реакції до прибулих журналістів і непослух поліції віддати зброю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Foordmore Rd., Kerhonkson, NY 12446 (914) 626-5641, Fax (914) 626-4638, e-mail: fqsst@aol.com

Передплата на рік $100.00, на півроку-$60.00. Для членів УНСоюзу $75.00 річно, на півроку-$40. За кожну зміну адреси-$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Головний редактор: Зенон Снилик

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Новітнього комунізму не буде

Хто-хто, а німецький тижневик "Шпіґель" у читачів користується заслуженим довір'ям. І от отой "Шпіґель" пише, що події останніх років в европейській частині колишнього совєтського бльоку відбувалися по спіралі: насамперед був комунізм, котрий впав і владу взяли колишні дисиденти; наступний оберт спіралі дозволив стати біля владного керма знову комуністам. На цей раз, щоправда, перефарбованим. За логікою "Шпіґеля", наступний оберт спіралі мав би принести остаточну поразку післякомуністичним лівим. Підставою для подібного, вельми сміливого передбачення стали вибори в Литві, Румунії та Болгарії, що достатньо детально були відображені в більшості німецьких засобів масової інформації. Більше того: у їх звітах, статтях, коментарях важко не зауважити тихого вдоволення. Один зі своїх матеріялів відображенні "Шпіґель" називає: "Безконечне повернення". Може видатися, що маємо до діла з цікавою логікою, за якою в теперішньому відході післякомуністів вже закладено їх пізніше повернення. Але це помилкове враження, бо тон розповіді гамбурзького тижневика переконає навіть не надто заавансованого в царині передбачень обивателя в тому, що, скоріше всього, це "безконечне повернення" добіжить кінця раніше ніж пізніше, і що станеться це в місці, з якого післякомуністи вже не зможуть куди-небудь рушити.

Наперекір загальному очікуванню, комунізм не вмер в час великого перелому. Щойно після семи років, пише "Шпіґель", виглядає на те, що долю комунізму вирішено. "Суспільства з-поза існуючої колись 'залізної завіси' нарешті звільняються від урядів перефарбованих комуністів", — констатує часопис.

В Румунії виборці позбавили мандату партію, котра за часів Чаушеску тероризувала суспільство. Кандидат прореформістських угруповань виграв президентські вибори в Болгарії. В Литві післякомуністи з парляменту були, по суті, просто вигнані: якщо у виборах 1992 року вони виборолі 50 відсотків мандатів, то в першому турі виборів року 1996 дістали їх заледве 10.

Тимчасове повернення комуністів було спричинене втратою соціяльного захисту і спадом рівня життя в суспільствах, що позбулися комуністично-тоталітарного ярма. Оті втрата захисту і зубожіння людей почалися вже раніше, в часи "розгорнутого будівництва світлого майбутнього", і комуністи, ті, котрі отак докерувалися, обіцяли їм запобігти. Слова, звичайно ж, не дотримали. Бо й не могли дотримати, навіть якщо б хотіли. До десятиліттями нищеної економіки долучилися корупційні скандали, протекціонізм, жага збагачення будь-якою ціною, зловживання владою, особисті користі з процесу приватизації тощо. Чинником, що приспішив ерозію підтримки для післякомуністів було й те, що народи післякомуністичних країн почали, нарешті, усвідомлювати: без жертв і певного часового обмеження соціяльного стандарту економічне відродження неможливе.

Перші прореформаторські уряди в державах Середньої і Східної Европи зробили чимало помилок. Деяких з них неможливо було уникнути, інші виникали з браку досвіду і незнання засад нової суспільної і економічної систем. Народжене цим невдоволення неокомуністи використали для перехоплення влади. Навіть евфорійно вколисані здобутою свободою провідники в боротьбі проти комуністичних режимів, стверджує "Шпіґель", піддалися парадоксальному сп'янінню владою, що, по суті справи, вже було погано прихованим поверненням до минулого. Від спокуси не втрималося чимало ще недавніх народних трибунів. І чимало ж стали її жертвами.

Тепер ваги хиляться в інший бік. В Україні, виглядає, доходить, нарешті, до єднання національно свідомих сил; польська "Солідарність" поволі повертає собі довір'я мас; за проведеним в Мадярщині соціяльним дослідженням, заледве 15 відсотків тамтешніх виборців віддали б сьогодні голоси за соціялістів, які два роки тому мали 55-відсоткову підтримку.

Теперішня зміна має один виняток, пише "Шпіґель". Ним є Сербія. Хоч, може, вже й не надовго.

...Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції "Свободи" разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Іван Гвозда

УКРАЇНА В НЕБЕЗПЕЦІ

Стаття Вілліяма Сефаєра під заголовком "НАТО: більший є кращий" в "Ню Йорк Таймсі", з 16-го грудня 1996 року, є помітною тим, що її автор старається реалістично зреферувати питання поширення НАТО, з чого чимало можуть скористати ті чинники, які формують українську закордонну політику. Сефаєр з притиском і недвозначно каже, що НАТО як військовий альянс є зорганізований на те, щоб боронити Захід перед Росією. Він вважає, що за кількадесят літ Росія, завдяки її едукованому населенню, великим природним ресурсам і необтяженню комунізмом, знову повернеться до рівня великої держави, а її провідники — до політики ірредентизму під прикришкою потреби охоронити їх „близьке заграниччя".

В. Сефаєр вимагає, щоб якраз тепер, коли Росія є слаба, Америка якнайшвидше змонтувала „збірну оборону" (поширене НАТО), якщо Захід направду в майбутньому бажає уникнути агресії із боку Росії.

Ця перестрога Сефаєра Заходу перед майбутньою російською агресією повинна б бути, зокрема, причиною для українства „запалити смолоскипи і вдарити в дзвони" тривоги. Аджеж Росія хоча ще й не сильна, а вже старається затягнути аркана на шию України в економічному просторі, оточує Україну територіяльними і військовими базами, а всередині через свою п'яту колону і при помочі квіслінгів старається саботувати національно-державний розвиток України.

Ірредентська агресія Росії супроти України, як виглядає, вже впроваджена в життя. Російська Державна дума, яка складається із російських комуністів і націоналістів, як і Федеральна рада, в якій засідають попихачі Єльцина, і політична партія прем'єра Віктора Черномирдіна „Наш дім — Росія" проголосили, що місто Севастопіль є частиною російської території. Це виглядає на ніщо інше, як на скоординований наступ на український суверенітет, — удар спрямований у найслабше місце України — Крим, щоб відтак тісніше і тісніше скручувати ланцюг довкруги України і врешті примусити її піддатися — стати знову кольонією Росії або навіть й однією з її областей.

Якщо Америка повинна організувати ширшу мілітарну коаліцію, як цього дораджує їй Сефаєр, щоб запевнити собі на може вже й недалеке майбутнє ефективну оборону перед можливою російською агресією (що напевно станеться реальністю, якщо Росії вдасться знову включити Україну в рамки відновлюваної імперії), то для України є надзвичайно важливо, щоб вона нарешті розглянулася довкруги себе та побачила, що робиться в реальному світі, і щоб перестала, як та панна, задуже вибирати, в цьому випадку, міжнародно-політичне самовизначення.

Україна надіється на українсько-американське партнерство. Воно може, але не мусить протривати час слідуючої каденції Президента Клінтона, який, до речі, свого часу заявив, що Єльцин так, як Лінкольн в час американської громадянської війни, має право інтервеніювати в Чечні, що є досить промовистим, а для України повинно бути дуже насторожуючим. Окрім того, подібно як в час останніх виборів Клінтон міняв свої політичні погляди, щоб запевнити собі перемогу, так і в справі всяких „партнерств" можна сподіватися еластичности в його стратегії і тактиці, а зокрема супроти Росії. Як каже Сефаєр, як би там не було, а Воррен Кристофер кілька тижнів тому назад на засіданні „лебединої пісні" (час проголошення свого відходу із посту державного секретаря) російського міністра закордонних справ Прімакова нагородив від імені НАТО обіцянкою, що атомової зброї не буде розміщено на територіях держав, які в майбутньому увійдуть до НАТО, що вважається поважною односторонньою поступкою Росії. Щобільше, як завважує дальше Сефаєр, так американські ізоляціоністи, як і багато з членів Ради закордонних справ, як і їхні псаломники із „медії", вже рішили, щоб в члени НАТО не приймати колишніх „поневолених націй". До речі, сам Сефаєр в цій статті обминає Україну, коли вичисляє країни, які правдоподібно ввійдуть до НАТО або повинні бути запрошені до цієї організації, як, наприклад, балтійські держави.

Досі Україна залицялася до Росії, до Єльцина, надіючися, що він скоро приїде до Києва і підпише договір, в якому будуть визначені кордони України з Росією. Також Україна дотепер волочиться в СНД, правдоподібно, щоб не іритувати Росію. Все це стане нереальним, якщо Україна програє на часі. „Партнерства для миру", або, як це Сефаєр називає, „губковий" клюб В. Кристофера і С. Талбатта, в якому може брати участь і сама Росія, є лише ілюзією, способом допомогти Єльциновi, щоб його задуже не критикували російські націоналісти.

Українські чинники, які відповідають за суверенність, соборність і, найголовніше, за безпеку України, не повинні себе заколисувати сновидними, нереалістичними в ці модерні часи поняттями „позаблоковости", „невтральности". Якщо світ є „спільним селом", то позаблоковість чи невтральність є лише „творчими" способами думання. Аджеж Україна бере участь в ООН, яка є активно заангажована у всяких конфліктах по цілому світі, Україна бере участь в мілітарній акції в Боснії по стороні Заходу, в „Партнерстві для миру", в Европейській раді, в СНД. Крім усього, Росія посідає військову базу на українській території, в Криму, де вона може мати й атомову зброю. Зі своєї бази в Криму, Росія може заатакувати якісь інші країни (включно із союзниками України), що може спровокувати відплату і таким способом втягнути Україну в конфлікт.

Росія може вживати свої бази в Криму проти інших держав, але й може їх вживати проти самої України, як колись робили татари. На щастя, в цю пору Україна ще має чимало різних можливостей, щоб протиставитися тискові з боку Росії. Але чим довше Росія задержиться у Криму, тим сильніше вона може скріпити там свою позицію. В цей час Україна не лише є в стані себе боронити, але й може зайняти наступальне становище, як про це пише Тарас Кузьо у статті "Russian-Ukrainian Row Worsens" у "The Ukrainian Weekly" з 15-го грудня 1996 року. Україна може звернутися до міжнародних організацій і просити підтримати її проти територіяльних зазіхань Росії, включно із поданням скарги до Міжнародного суду в Газі; скористатися із запевнення безпеки України з грудня 1994 року чотирма державами — Англією, ЗСА, Францією і Китаєм. Україна могла б заявити Росії, що внаслідок обставин, які Росія витворила довкола питання статусу Севастополя і поділу Чорноморської фльоти, Україна є приневолена виступити із СНД, і найважливіше, як вже міністер оборони України і його заступник та секретар Ради національної оборони заявили, що Україна може активно почати дбати про членство в НАТО. Україна своїм географічним розташуванням і ресурсами є настільки важливою, що Росія

(Закінчення на стор. 3)

Христина Чабан-Махницька

РІЗДВО НА ЛЬВІВЩИНІ

Я народилася та виросла у старовинному Львові, чим дуже пишаюся. Та завдяки моїй родині з материнської сторони у селі Мшана, що біля Городка, я мала чудову нагоду завжди бувати там під час свят, особливо на Різдво Христове. Мені дуже подобалися колядники, що ходили з вертепами. Приходило дуже багато різних вертепів, та жодного разу не повторювалися коляди. Як була зовсім малою, то боялася чорта, але коли переконалася, що він несправжній, то вже більше не мала страху.

На цей час завжди припадали шкільні вакації, тому дітвора виявлялася недосяжною для комуністичного атеїстичного виховання, яке було особливо злісним та жорстоким під час Великодніх Свят, бо не було тоді шкільних вакацій.

Я не могла дочекатися закінчення школи, думками була вже у Мшані на Різдвяних Святах, аби зануритись у давнину, наблизитися до витоку традицій, як до криниці для спраглих.

Мшана — це дуже патріотичне село, яке завжди дуже урочисто святкувало Різдво Христове, навіть у часи найжорстокіших гонінь на нашу Церкву.

Різдво Христове — це найважливіша подія в історії людства, яка започаткувала християнську еру.

Український народ — дуже романтичний та високодуховний, тому в святкування Різдвяних Свят вкладає всю свою ніжну поетичну душу, подаровану йому Богом при його створенні.

Різдво Христове — це надзвичайно багате, веселе, радісне свято, що дуже відрізняється від Різдва Христового інших народів своєю обрядністю, багатством фольклору, оригінальністю етнографії, найглибшою захованістю в народі нашої стародавньої передісторичної культури. Всі ці неспростовне посвідчення нашої давнини, наші документальні докази глибокої доісторичної дійсности не лише вірувань та світогляду, але й наших культурних, політичних та економічних зв'язків та взаємин зі світом.

Як добре, що наша Церква прийняла ці прегарні звичаї — рештки первісної культури та вклала в усе це християнські ідеали, християнську мораль, нові ідеї — правди, любові, всепрощення, морального удосконалення.

Знайомлячись з нашими чудовими Різдвяними традиціями, можна дуже легко зрозуміти, що це наша прадавня історія, яка пов'язана зі скотарством та хліборобським господарством. Велично та яскраво виступають у цих звичаях істотні риси українського народу — глибока релігійність, працьовитість, гостинність, чесність, доброта, співчуття, єдність та святість родини, шанування пам'яті покійників — риси, які супроводжують кожного українця від колиски до могили.

Куди б не закинула лиха доля українців — а нашого цвіту по цілому світу! — вони скрізь будують свої прекрасні храми та моляться за долю своєї багатостраждальної батьківщини.

Жоден українець не вірив, що покидає свою рідну землю назавжди. Вони брали грудку землі чи гроно калини на згадку про домівку та невмирущі пісні та коляди. Ці символи рідної землі зігрівали їхні душі та творили чудо з ними, бо вони ніколи не могли забути свою землю, свою квітучу чарівну Україну, яку любили понад своє життя, допоки були живими. Свою палку любов передали своїм нащадкам, які ніколи не бачили України, але її любили.

Українці святкують Різдво дуже урочисто. Приготовляються задовго до свят. Приготовляють себе і свою душу, родину, свою хату та господарство. Чимало часу присвячується приготуванню Святої Вечері. Вона, як відомо, пісна, але багата, бо має аж 12 традиційних страв, тому й називається Багата Кутя.

Характерно, що люди в Україні, незважаючи на постійний брак та дорожнечу харчів, завжди мали 12 страв на Свят-Вечір.

В тюрмах та на засланні всі українці старалися щось приховати з харчів від своїх жорстоких наглядачів, аби могти мати Святу Вечерю. Було дуже зворушливо та боляче бачити ці знимки на виставці, що зорганізували колишні в'язні. Українців легко відрізнити серед інших в'язнів, бо вони завжди мали хрестик на грудях, хрестилися та молилися перед тим, як споживали навіть маленького сухарика.

Свят-Вечір сповнює наші душі невимовним чаром вікових звичаїв нашого народу. З появою вечірньої зірки не небі збирається вся родина, дотримуючись всіх традицій. Всі святочно вбрані у вишиванках, бо у кожній вишиванці закладена вимріяна матір'ю доля для своєї дитини. Адже кожен хрестик нашої вишивки — це символ нашої давности, нашого зв'язку з Богом. Батько родини засвічує свічку на столі, всі спільно моляться. Батько складає побажання усій родині та частує посвяченою просфорою. Вечерю починають кутею з різними церемоніями, бо на Вечерю збирається не тільки вся родина, але й душі померлих членів родини, згідно з народними віруваннями.

Дуже тяжко було за комуністичного панування зібратися всім разом вчасно на Святу Вечерю, бо всі цілий день працювали та був особливо пильний нагляд за людьми. В дні свят посилювалася атеїстична пропаганда, тому всі були змушені вислухати лекції на атеїстич-

(Закінчення на стор. 3)

Ольга Кузьмович

Різдвяний дарунок для Ганни

Може це і занадто відважно назвати цю згадку про Ганну Дущак „різдв'яним дарунком", але здається, мені в цілому році не хотілося так сильно зробити комусь дарунок, не купований у крамниці і не оцінюваний „щирими долярами", а просто дарунок серця, тепла і єдиною розрадою прикутої назавжди до ліжка молодої людини. А ще вражає в її віршах це добро і любов до життя, незалежно від того, яке воно. Заголовком її другої збірки „Спитай себе" звернімся ми також до себе: хто з нас так великодушно зумів би простити

Ганна Дущак.

прихильности, як саме тепер.

Отож цього року я вибрала на такий дарунок Ганну чи Аню, як її називають, і хочу розповісти про її долю і творчість читачам нашого щоденника і викликати у них також почуття подиву та признання, як викликала у мене для людини, що її ніколи вони, як і я, не бачили, не зустріли, а впізнали лише з розповідей друзів та через знайомство зі зразками її творчости.

Матеріяли про Ганну Дущак, враз із другою збіркою поезій „Спитай себе", я отримала десь ще перед роком від людини, що нав'язала з Ганною глибоку дружбу, тепло якої пробивається через океан з Нюарку, Н. Дж., до малого села на Буковині й курсує листами, телефонами, а тепер вже і особистими відвідинами. З довгих списаних рукою споминів довідуюся, як дивно ця дружба розпочалася і як можуть двоє так різних людей знайти спільну мову та понести в дальше життя надію і віру у людську доброту, в оптимізм і в те, що навіть у найбільш трагічних ударах долі можна знайти проміньчики світла і віри. А доля не щадила Ганні тих ударів і розчарувань, з якими вона станула на прю і перемогла та вже цим викликає у всіх безграничний подив. Уявіть собі 16-річну дівчину, яку звалила страшна недуга і прикувала її на дальше життя до ліжка через безпорадність лікарів, що поставили фальшиву діягнозу і застосували неправильне лікування, яке і зруйнувало її життя, залишаючи повну нерухомість суглобів. Сьогодні Ганні 37 літ, а від шістнадцяти вона лежить зовсім нерухомо, ледве маючи змогу рухати руками і писати. А пише вона і пише, і вже дві збірочки її поезій побачили світ, видані завдяки тим добрим людям, що віднайшли в них силу духа, любов до життя, до цілого світу, і зложили свої скромні дари на їх видання.

Дарма, що її вірші може не завжди бувають під смак вибагливих критиків, які шукають високої поетики, непересічного вислову і доконче дуже новаторських думок. Ганна — це поетеса-самоук, для якої вірші стали змістом і виразом її життя та тим, що понівечили життя у самому розквіті, як Ганна про це пише у вірші „Моїм цілителям"?

„Я вам усе прощу: всі
ваші помилки,
Які для мене мов
фатальність стали,
Діягнози усі, які ви клали
Холодним звичним
порухом руки...
„Прощу усе: що змовкла
пісня рання,
Усе моє скалічене життя.
Тільки б одне, одне
було знаття
Що помилка ця
у вас — остання!"

Оця її виняткова людяність і доброта, ця любов до життя, заполонила усіх, що мали нагоду пізнати її дві збірки віршів, а з тим і її саму. Але здається, що доброта притягає доброту. І тому Ганні щастить знаходити щораз більше приятелів, щораз більше таких людей, що намагаються допомагати їй різними способами. Її вірші містили вже в численних часописах України, зокрема на рідній Буковині, на її вірші пишуть музику та записують їх на касетах, ентузіясти збирають різними способами фонди на видання збірок. В дописах завжди підкреслюють, скільки вона має прихильників серед незнаймих людей, а її вірна подруга Ксеня є хіба найбільшою ентузіясткою хворої поетеси. Саме з її оповідань довідуюся про „життя" Ганни, як вона старається, навіть у свому стані, бути якнайбільше незалежною, як ця молода жінка вміє радіти кожною дрібницею, кожному ясному проміньчикові в душі чи на небі і приймати свою недугу зі спокоєм, мужньо і з повною любов'ю до цього світу, що так багато приніс їй болю.

„Ти, недуженько, гадала,
що утопиш мене в горі
Тільки зась!
Дарують міцність
вечорові диво-зорі.
Ти мій дух не переможеш,
не зломаєш мою волю,
І душі тобі торкнутись
я, недуго, не дозволю"

Ось так пише Ганна в одному з віршів. Чи таке ствердження не вимагає виняткової мужности і великодушности? Так хочеться саме у цей святочний час подати всім, хто хворий і знеможений, хто переживає свої невдачі, як

(Закінчення на стор. 3)

Г. Удовенко...

(Закінчення зі стор. 1)

позитивні зміни: приборкано інфляцію, а деякі галузі промисловости починають виходити з кризи.

Г. Удовенко також підкреслив, що від 1-го червня 1996 року Україна стала без'ядерною державною, що, на його думку, є ще одним кроком до повної заборони ядерної зброї.

Міністер позитивно оцінив ухвалений Европейською спільнотою плян дій щодо України, що сприятиме її інтеграції в Европу. Він також нагадав про підтримку НАТО територіяльної цілісности і непорушности кордонів України, висловлену її членами у прикінцевому комюніке, ухваленому в Брюсселі.

Торкнувшись питання розвитку відносин у трикутнику Україна-Росія-НАТО, Г. Удовенко висловився за розвиток у першу чергу відносин на двосторонній основі. Він повторив, що між Україною і НАТО слід укласти угоду про спеціяльне партнерство.

Серед недосягнутих у минулому році цілей, міністер назвав широкомаштабний українсько-російський договір, хоч, на його думку, у відносинах з Росією є позитивні зрушення. Зокрема, створено спільну комісію із співробітництва і заплановано на 16-17-го січня візиту Президента Леоніда Кучми до Москви.

Г. Удовенко зазначив, що основними завданнями його міністерства є зміцнення територіяльної цілісности, формування зовнішньо-політичного курсу, сприяння економічним перетворенням в Україні та зміцнення відносин з державами СНД.

Міністер підкреслив важливість економіки, сильних збройних сил і активної зовнішньої політики для забезпечення незалежности України. „І поти, поки ми не вирішимо головні питання нашого економічного розвитку, поки ми не підвищимо добробут нашого народу, нам буде важко просуватися далі у підвищенні авторитету нашої держави, — сказав Г. Удовенко. — Хотілося б, щоб наша зовнішня політика працювала на економіку, сприяла тому, щоб ми жили краще".

Прийнято програму...

(Закінчення зі стор. 1)

війська, летунство і фльота залишається частиною української армії.

О. Кузьмук також сказав, що перший раз від здобуття незалежности держава визначила, що завданням армії є забезпечення національної безпеки.

Україна...

(Закінчення зі стор. 2)

без неї не може знову стати сильною імперією. Це водночас означає, що й НАТО може себе підсилити прийняттям України в його членство, бути забороломом проти агресивно-гегемоністичної імперіялістичної Росії.

Україна повинна також невідкладно почати нав'язувати ближчі відносини із колишніми республіками Совєтського Союзу, нав'язувати більш приязні стосунки із ісламськими країнами, з Японією, Китаєм.

Україні необхідно переглянути своє мачушине наставлення до української діяспори, поставити його на державний рівень, якнайскоріше включити в державобудування кольосальні надбання і ресурси, зокрема молоді професійні ґенерації діяспори, не похвалами, а діловістю. Де правду діти, дотеперішня співпраця між материком і діяспорою має характер випадковости, маргінесовости, безцентровости, а що найголовніше — без візії на майбутнє, без ефективної структуральности і без опляннованого змісту.

Здається, прийшов час визнати, що заснувала для України серйозна небезпека, так внутрішнього, як і зовнішнього характеру, а тому нам треба негайно приступити до поглиблення стану національно-державної чуйности й проготованости на всякі можливі заходи, щоб Україні забезпечити далекотривалу соборність і повну суверенність.

Різдвяний...

(Закінчення зі стор. 2)

найбільші у світі, що незвичайну людину за приклад і вклонитися, дякуючи за те, що вона є живим мірилом того, як не треба піддаватися і корitися долі... „Я хочу кожну хвилину мого життя перетворити у добро і любов, і нести їх, цей найвищий у світі скарб, кожному, хто потребує. В чому і полягає сенс життя", — пише вона, а при тому заклинає нас: „Спитай себе, для чого живеш. Спитай, чому стільки болю і горя поруч... Чому байдужости пелена лежить на очах багатьох. Спитай свого серця, душі своєї... Не стій осторонь великого і неосяжного процесу, ім'я якому — життя". Саме ці слова так пасують до тих святочних днів, в яких одні радіють, а другі сумують, бо ніщо не впливає на настрої людини так сильно, як саме Різдво Христове і прихід нового ще невідомого нікому року. В ці дні множаться постійні питання, щож буде в житті кожної людини, в житті народів і цілого світу? На це відповідь дасть лише наступний рік.

А я, витягнувши збірки Ганни та ще раз переглянувши усі статті та спомини, що їх передала Ксеня — її приятелька, мушу поділитися тими враженнями, а передусім розповісти про цю незвичайну людину на шпальтах нашого щоденника і тим переслати їй теплий, святочний привіт, бажаючи, щоб вона далі несла духову силу собі та своєму оточенню і вчила нас, як приймати неласкаву долю із усмішкою на обличчі. Христос Родився, дорога Ганно!

* * *

Йдеш зимовим лісом,
білий сніг толочиш,
У руках сокира:
ти зрубати хочеш
Найструнку ялинку
з гіллячком пухнастим,
Щоб мені під хату
На Різдво покласти.

Я тебе благаю,
хлопче чорноокий:
Заховай сокиру
за ремінь широкий!
Як мені дарунок
бажаєш зробити,
Залиши для мене
ту ялинку жити...

24-го грудня 1993 р.

Різдво на...

(Закінчення зі стор. 2)

ні теми. Та люди навчилися переборювати труднощі, бо кожен тиск породжує опір, підказує нові і нові його способи.

По вечері вся родина вітає Різдво Христове колядами. Приходять колядники, щоб прославити у піснях новонароджене Боже Дитятко. Українські коляди — найкращі у світі, нема з чим їх порівняти. Ми повинні гордитися тим, що маємо пречудові Різдвяні коляди, яких не має ніхто. Тому Синод Московської Церкви вів нещадну боротьбу з колядами та щедрівками, бо вони таких не мали і не могли привласнити їх, хоч привласнювали всіх та все. Та з колядами це було неможливо, бо в них закодована незнищенна меланхолійно-лірична душа українського народу навічно і цього відібрати не зможе ніхто та ніколи. Тому наші коляди таки вижили в найважчі часи цього трагічного століття.

Потім ми привозили своїх дітей на Різдвяні Свята до Мшани для вивчення нашої живої історії та щоб побачили колядників, щоб зачерпнули цілющої водиці з народного джерела, аби могли передавати далі цю нескінчену естафету поколінь. З кожним роком все було важче та важче. Колядників переслідували як найбільших злочинців. Міліцейські авта „чорні ворони" нишпорили по селі, шукаючи та ловлячи колядників. Це було дуже небезпечно, особливо для старших школярів, яких позбавляли можливости вчитися в інститутах, багато посадили в тюрми за коляди. Малих колядників забирали на міліцію, віддавали тільки родичам, яких пізніше переслідували за це. Та діти підростали, йшли все нові й нові колядники, дзвонили дзвіночки по селі, лунали невмирущі коляди, в який Україна славила новонародженого Бога.

Колись у колядах переважали релігійні мотиви. Згодом почали, поруч з релігійними, утверджуватися й молитви національні, особливо в післявоєнні часи. Тепер багато колядок дістали національно-політичне забарвлення.

З Божою допомогою ми таки вистояли, настав час, коли скресає крига, бо наші терплячі люди своїми щирими молитвами та любов'ю до Бога розтопили її. Добро почало перемагати.

Які були чудові, незабутні перші вертепи у Львові. Пригадую, як першим віджавкися на те Остап Стахів з товаришами. Дуже був величавий похід його вертепу через центр нашого Львова, за ними йшли та йшли люди, не було видно їм кінця. А вже за два роки на стародавній Площі Ринок у Львові була справжня парада вертепів. Коляди лунали на все місто.

Де б не був наш українець у ці святкові дні, він завжди шукає вечірню зірку на небі в цей Святий Вечір, аби в думках з'єднатися з Україною, спільно помолитися та заколядувати „Бог Предвічний" і попросити:

„Глянь оком щирим, о Божий Сину,
на нашу землю, на Україну.
Дай їй волю, щастя та долю,
Щоб Тебе славили на вічні віки".

У ПІВДЕННІЙ АФРИЦІ колишню тюрму, в якій колись був ув'язнений президент Нелсон Мандела на острові Роббен, відкрито як історичний музей країни. Формально, тюрму о півночі у вівторок, 31-го грудня, департамент тюрем передав департаментові культури і мистецтв, який визнав це музеєм з уваги на її значення — головної тюрми тих, які як і Н. Мандела, боролися проти апартеїду. Н. Мандела відсидів там 18 із своїх 27 років ув'язнення та завжди говорить про неї, як найбільш жорстоке місце ув'язнення у цілій тюремній системі Південної Африки.

В ПЕРШУ ДУЖЕ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого найдорожчого МУЖА, БАТЬКА, ДІДУСЯ, БРАТА і ШВАГРА

бл. п. СТЕФАНА МИКИТЮКА

буде відслужена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу 25-го січня 1997 року о год. 10-ій ранку

в церкві св. Архистратига Михаїла в Монтреалі, Канада.

В цей болючий час, просимо родину і приятелів згадати його у своїх молитвах.

Вічна йому пам'ять!

Опечалена родина

З глибоким жалем і смутком ділимося сумною вісткою з родиною, друзями, приятелями і громадою, що з волі Всевишнього відійшов від нас у вічність на 82-му році життя, МУЖ, БАТЬКО і ДІДУСЬ

бл. п. д-р ЯРОСЛАВ БЕРНАДИН

родж. в Будзанові, Тернопільщина, Україна, політичний і громадський діяч у Філядельфії, Па.

Покійний був членом центральних проводів: СУК „Провидіння", УККА і ООЧСУ, був головою Контрольної Комісії, Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК-у). Рівнож був довголітним головою таких товариств: 6-го Відділу ООЧСУ, Дому Української Молоді, чоловічого хору „Прометей", кредитового комітету української федеральної кредитової кооперативи „Самопоміч" у Філядельфії та Союзу Українських Купців і Підприємців (СУКІП) у Філядельфії.

ПАРАСТАС відбувся в похоронному заведенні Насевича при Іст Тейбор Ровд в дні 2-го січня 1997 р. о год. 7-ій веч.

ПОХОРОН відбувся з церкви Царя Христа на цвинтар 3-го січня 1997 р. о год. 10-ій ранку.

У глибокому смутку:

дружина	— СТЕФАНІЯ
дочка	— ЗОРЕСЛАВА з мужем КЕННЕТ
внучка	— ТАМАРА
брат	— ЮЛІЯН з дружиною ГАЛИНОЮ і всією родиною
сестра	— ОЛЯ БЕДЧАРСЬКА з мужем РОМАНОМ і родиною в Україні
брат	— МИРОСЛАВ з всією родиною.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ АРМІЇ в ЗСА СТАНИЦІ в ДІТРОЙТІ, МІ

Ділимося сумною вісткою з членством і українською громадою, що в п'ятницю 13-го грудня 1996 р. упокоївся в Бозі

бл. п. ПЕТРО КАПІТАНЕЦЬ

член станиці Братства.

ПОХОРОННІ відправи відбулися 16-го грудня 1996 р. з церкви св. Йосафата на цвинтар Воскресіння у Монт Клеменс.

Горем опечаленій родині складаємо наше щире співчуття.

УПРАВА СТАНИЦІ

В скорботі ділимося болючою і сумною вісткою, що 31-го грудня 1996 р. в St. Petersburg, FL відійшов у вічність на 86-му році життя

бл. п. лицар ордену св. Григорія, пластун ТАРАС ДУРБАК

нар. 3-го червня 1911 р. у Львові.

ПОХОРОН відбувся 3-го січня 1997 р. в українській католицькій церкві Богоявлення Господнього у St. Petersburg, FL.

Залишені у смутку:

дружина	— МАРІЯ АННА з БІЛОСТОЦЬКИХ
син	— ДМИТРО
внуки	— АЛЕКСАНДЕР й АМАНДА
брати	— БОРИС і АЛЕКСАНДЕР з родинами.

Ділимося з побратимами сумною вісткою, що 27-го грудня, 1996 р. в ранішних годинах, відійшов від нас несподівано на удар серця довголітній член нашої Станиці, колишній підстар-шина Дивізії „Галичина", учасник боїв під Бродами, де був поранений, учасник боїв під Фельдбахом, Австрія, де вдруге був поранений, уроджeнець Лемківщини

бл. п. інж.-будівельник ЯРОСЛАВ ТКАЧ

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю 3-го січня 1997 р. о год. 7:30 веч. в похоронному заведенні Литвин-Литвин, а похоронні відправи в суботу о год. 9:30 рано в церкві св. Івана Хрестителя, а опісля на українському православному цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Опечаленій родині наше щире вояцьке співчуття.

УПРАВА БРАТСТВА 1-ої УД УНА, СТАНИЦЯ в НЮАРКУ

У глибокому смутку повідомляємо, що 27-го грудня 1996 р. несподівано відійшов у вічність на 73-му році життя, народжений на Лемківщині, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, СТРИЙКО, КУЗИН, ШВАГЕР і СВАТ

бл. п. інж. ЯРОСЛАВ ТКАЧ

десятник дивізії УНА, учасник боїв під Бродами, будівельний інженер, член Т-ва Українських Інженерів, любитель спорту, член Чорноморської Січі та інших громадських організацій.

ВІДВІДИНИ: п'ятниця 3-го січня 1997р. між 2 і 4 год. по пол. в похоронному заведенні Lytwyn & Lytwyn Union Funeral Home, 1660 Stuyvesant Ave., Union, N. J.

ПАНАХИДА: п'ятниця 3-го січня о год. 7:30 веч. в цьому ж заведенні.

ПОХОРОН: субота 4-го січня о год. 9:30 ранку в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя 719 Sanford Ave., Newark, N.J., а відтак на українському православному цвинтарі св. Андрія в South Bound Brook, N. J.

Прибиті горем:

дружина	— ЛЕСЯ
дочки	— ВІРЛЯНА з мужем ВАТОКУ УЕНО
	— ЗОРЯНА СЬОКАЛО з мужем ПЕТРОМ
сини	— БОРИС з дружиною ЗЕНЕЮ
	— АНДРІЙ з дружиною ОЛЕНОЮ
внуки	— ЛЕСИК, СЕВАСТЯН, МЕЛАСЯ і МИКОЛКА СЬОКАЛИ
брат	— РОМАН і син ОСИП з родино
братаниці	— ЕВА РИБА з мужем АДАМОМ і родиною
	— ЕЛЯ ТУРЯНСЬКА з мужем РОМАНОМ
братанки	— РОМАН з родиною в Польщі
	— АДАМ з родиною в Польщі
кузинка	— РОМА НАВРОЦЬКА
шваґри	— ЮРІЙ КІСІЛЕВСЬКИЙ з родиною
	— РОМАН КІСІЛЕВСЬКИЙ з родиною
свати	— ІРІНА і ГРИЦЬ КУЗЬМИ з родиною
	— ДАРІЯ ХИМИЧ з родиною

родина в Україні.

Замість квітів просимо складати пожертви на Український Вільний Університет (UFU Foundation), або на інші добродійні цілі.

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТИ
нашої улюбленої й незабутньої ЖІНКИ, МАМИ, СЕСТРИ, БАБЦІ й ТЕТИ

бл. п. ПАРАСКЕВІЇ ПРЯТКИ

відбудуться

СЛУЖБИ БОЖІ

за спокій її душі 9-го січня 1997 р. в церквах:

св. Христа в Асторії, Ню Йорк о год. 8-ій ранку;
св. Михаїла в Балтиморе, Мд. о год. 6-ій веч.;
св. Михаїла у Менвіл, Ню Дж. о год. 9:30 ранку;
св. Володимира у Торонто, Канада о год. 8-ій ранку.

З огляду на Різдвяні Свята Служба Божа в Ню Йорку відбудеться в церкві св. Юра в суботу 11-го січня 1997 р. о год. 9-ій ранку.

Просимо спом'янути покійну у своїх молитвах.

Цією дорогою також щиро хочемо подякувати всій родині й приятелям за Служби Божі за душу покійної та квіти на могилу.

В пам'ять бл. п. Параскеві зложено 1,343 дол. на Фонд Медичної Допомоги Дітям України при Крайовій Управі СУМ.

Щиро дякуємо всім за пожертви.

Родина ПРЯТКІВ

В глибокому смутку повідомляємо наших членів і громадянство, що 29-го грудня 1996 року упокоївся в Бозі наш дорогий побратим

бл. п. ЮРІЙ ХРАНЕВИЧ

член Централі та Головної Управи Українського Національно-Державного Союзу в ЗСА, чільний діяч середовища Державного Центру Української Народної Республіки, член Української Національної Ради, довголітній директор Видавничої Спілки Українське Інформаційне Бюро та ентузіяст і активіст українського організованого спорту в діяспорі.

Дружині Оксані і родині висловлюємо наше щиросердечне співчуття.

ЦЕНТРАЛЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ДЕРЖАВНОГО СОЮЗУ та ГОЛОВНА УПРАВА в ЗСА

Ділимося сумною вісткою, що 31-го грудня 1996 р. після довгої та важкої недуги, відійшов у вічність в Норт Порті, Фла.

бл. п. МИКОЛА БАДРАН

Покійний народився 5-го лютого 1928 р. в селі Божиків, р-н Бережани, обл. Тернопіль, Україна.

У смутку залишилися:

дружина	— БЕТТІ
дочка	— ПАВЛИНА з чоловіком ДЕННИСОМ ВАРГО
сестра	— ПАВЛИНА-ГЕНЯ ШАХ з чоловіком ЗЕНОНОМ і діти ГАЛЯ і МАРТА з родинами

ближча і дальша родина і друзі в ЗСА, Аргентині, Англії й Україні.

ПОХОРОННІ молитви і Панахида відбулися в Farley Funeral Home, Норт Порт, Фла в п'ятницю 3-го січня 1997 р. о год. 4-ій по пол.

Замість квітів можна складати пожертви на Фонд „Дітей Чорнобиля".

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з ріднею, приятелями і знайомими, що 22-го грудня 1996 р. в Торонто, Канада упокоїлася в Бозі, прийнявши Найсвятіші Тайни наша найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, БАБУНЯ і СЕСТРА

бл. п. МАРІЯ з КОХАНОВСЬКИХ ЩУКА

проживши 65 років свого трудолюбивого життя.

Тіло покійної поховано 27-го грудня 1996 р. на католицькому цвинтарі „Небесної Цариці" у Вудбрідж, Онтаріо.

У глибокому смутку:

муж	— ЯРОСЛАВ
донька	— СОФІЯ з мужем МАРКОМ БЕРЕЗОВСЬКИМ з дітьми: АНДРІЄМ і АНАСТАЗІЄЮ
син	— АНДРІЙ з дружиною АНДРІЯННОЮ з донькою ВІРЛЯНОЮ
сестра	— ЗЕНЯ з мужем ОМЕЛЯНОМ ХАБУРСЬКИМ, дітьми та внуками
брат	— БОГДАН з дружиною МАРТОЮ і дітьми.

Будемо вдячні за молитви в намірені померлої.

Вічна їй пам'ять!

Привітали чемпіонку Олімпіяди Лілію Подкопаєву

Ню Йорк, 18-го грудня 1996 р. (О. Твардовський). — Тут в Домі УСК відбулася зустріч представників українських організацій з чемпіонкою гімнастики Олімпіяди в Атланті Лілією Подкопаєвою і її тренеркою Світланою Лосинською, яку з ініціятиви УСЦАК організувала Управа УСК.

Цю цікаву зустріч відкрив і нею проводив голова УСК д-р Іван Сєрант, який привітав присутніх, а дальше пригадав про відбуті цього року в Атланті олімпійські „баталії", в яких вперше в історії взяли самостійну участь олімпійці незалежної України, — в тому числі й присутня Лілія. Остаточно наша юна гімнастка здобула звання абсолютної чемпіонки Олімпіяди і була нагороджена двома золотими і одною срібною медалями.

В дальшому ході програми господар зустрічі запрошував до коротких виступів представників організацій. Першим виступив з привітальним словом голова УСЦАК Мирон Стебельський, який з нагоди пригадав присутнім ці чемпіонські звання, що їх здобула Лілія в роках 1995–96, а дальше важкі обставини спорту в Україні, з огляду на затяжну економічну кризу молодої держави. Саме з тієї причини УСЦАК вже від 1990 року вагомо підтримує процеси відродження спорту в Україні.

Між іншими УСЦАК гордиться тим, що теж видатно причинився до успіхів наших олімпійців в Атланті, і особливо гімнастів, в тому числі й Лілії, які проходили підготову-тренінги на новому гімнастичному обладнанню, що його за суму понад 40,000 дол. закупив УСЦАК. В сучасності УСЦАК продовжує підтримувати процес відродження спорту. Недавно посприяв фінансово шахістам у Львові для влаштування пропам'ятного турніру видатного в минулому славного шахіста, проф. Степана Попеля, що брав участь теж в турнірах УСЦАК; піддержано журнал „Старт" у Києві, який торує дорогу для відродження спорту в Україні, і ін.

Фінансовий секретар УСЦАК Олесь Напора привітав чемпіонку і її тренерку відповідними фінансовими нагородами, після чого фінансовий секретар УСК Т. Щеснюк подібно привітав Лілію і її тренерку нагородами з фонду, що був призначений для відродження спорту в Україні.

Черговим промовцем був президент УККА Аскольд Лозинський, який в своєму слові теж згадав про сприяння олімпійцям України, висловив нашу радість за успіхи, що їх добилися олімпійці України, і згадав цікавий епізод про зустріч олімпійців в Маріїнському Палаці з Президентом України Леонідом Кучмою. Від СУМ виступив чоловий активіст І. Макар, який пригадав про перебування в Атланті в часі Олімпіяди, де сумівці прислужилися олімпійцям України як перекладачі і опікуни.

Покликана до слова чемпіонка Лілія Подкопаєва щирими словами подякувала всім тим людям і організаціям, що спriяли олімпійцям України, і тим, які сьогодні виявили свою доброту і посвяту. Після Лілії виступила її тренерка С. Лосинська, яка теж щиро подякувала за минулу й сучасну підтримку і при цьому просила посприяти Лілії в задумах створення в Донецькому гімнастичного клюбу її імені, де зможуть тренуватися майбутні чемпіони гімнастики з України.

Україна усе ще бореться з економічною кризою і тому не спроможна фінансувати усіх спортових проєктів. Тому гостя просила, через присутніх справжніх приятелів українського спорту в ЗСА і взагалі в діяспорі, хоч би найскромніше допомогти.

(Можна це зробити через Фонд Відродження Спорту в Україні, який дальше діє при УСЦАК, 680 Сенфорд Аве. Нюарк, Н. Дж. 07106).

Остаточну звітову зустріч закрив голова УСК подякою усім за те, що, незважаючи на робочий день, прийшли чи приїхали навіть з дальших околиць, щоб звеличати нашу юну чемпіонку. Після того в часі перекуски, що її приготовили членки УСК, продовжувалися жваві розмови з Лілією, тренеркою Лосинською, заслуженим тренером гімнастики України Сергієм Петруняком, дочкою тренерки Галиною і асистенткою та перекладачкою Лілії Танею Дубик.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відбиванкарі УСВТ „Ч. Січ" розпочали новий сезон

В неділю, 8-го грудня ц. р., в Воррені, Н. Дж., відбувся перший в новому сезоні в районі Гарден-Емпаєр офіційний турнір відбиванкової асоціяції ЗСА, в якому виступило 10 кращих клюбів „АА" і „А" кляси, в тому числі репрезентант українців — дружина „Ч. Січ". На протязі дня ігри проводилися в 2-ох рівнорядних підгрупах кругового системою, а вечером, по їх закінченні — півфінали й фінал турніру. Висліди змагань „Ч. Січі": „Ч. Січ" — Гайтставн ВК — 15:5, 12:15; „Ч. Січ" — Інтермікс ВК — 15:5, 15:6; „Ч. Січ" — Парк Слоуп Ейсес — 15:10, 15:11; „Ч. Січ" — Мейджор Ліг ВК — 15:4, 15:8.

Згідно з цими вислідами, „січовики" зайняли перше місце в підгрупі і таким чином ввійшли до „плей оф", тобто до півфіналу турніру. На жаль, в цій останній грі зазнав серйозної контузії ноги чоловий стинач Ігор Акіншин, що негативно вплинуло на решту змагунів й солідно ослабило боєздатність нашої дружини. Остаточно наші відбиванкарі, зустрівши у півфіналі сильного суберника — клюб „Біг Віліс" — програли вислідом 12:15, 11:15, і тим самим зайняли четверте місце турніру.

Склад „Ч. Січі": А. Гладкий (змагун-провідник), М. Дулин, М. Завадівський, А. Стасюк, А. Брозина, І. Акіншин, А. Пенцак, П. Гунчак, М. Линктей, Є. Грицак.

В цей час, як у м. Воррені проходили ігри чоловічої дружини, в м. Юньйон в спортовій залі Кейн каледжу між 10-ти американськими жіночими клюбами виступала жіноча дружина „Ч. Січі". На протязі дня українки були рівнорядними суперницями учасниць турніру до часу, коли, подібно до Акіншина у Воррен, зазнала контузії ноги чільна стинначка Зеся Завадівська. Брак її в 4-й грі, що рішала про вхід до півфіналу, у великій мірі причинився до програної обидвох сетів, у висліді чого наша дружина опинилася на 3-му місці в підгрупі, тобто поза півфіналом.

Склад „Ч. Січі": А. Томко (змагунка-провідниця), З. Завадівська, Л. Рудакевич, Х. Кош, Т. Кордиба, Л. Микитин, Т. Косинська-Лящук, М. Соневицька. Висліди змагань „Ч. Січі": „Ч. Січ" — РВВС — 8:15, 14:16, „Ч. Січ" — Рейсінг ВС — 7:15, 15:13, „Ч. Січ" — Лівінгстон ВК — 15:6, 6:15, „Ч. Січ" — ГЕУ ВС — 15:8, 11:15.

(от)